

[Bjørn Elmquist]

eller at de er for strenge. Det har vi bestemt ikke noget erfaringsgrundlag for.

Dertil kommer så undren over, at socialdemokratiet begiver sig ind i en forhøjelse af strafferammer for så vidt angår fængselsstraffe. Det er unægtelig noget andet, vi hører, når vi har retspolitiske diskussioner her med andre ordførere i socialdemokratiet. Der er ingen af dem til stede i dag, og det er lidt ærgerligt. Det kunne måske have været interessant at høre, om en hr. Ole Espersen eller en hr. Torben Lund var fuldt ud på linje. Det må jeg gå ud fra, for de er jo blandt forslagsstillerne, men jeg kunne godt have tænkt mig at få en lille diskussion om den præventive effekt af fængselsstraffe – og lange fængselsstraffe.

Jeg har læst bemærkningerne til lovforslaget igennem mange gange, og jeg hæfter mig ved, at der intet som helst står om prævention og præventive effekter. Så så vidt jeg kan se, er det vigtigste argument for, at vi skal have dette gennemført, det står i anden spalte i bemærkningerne til lovforslaget, og jeg citerer med tilladelse:

»Forslagsstillerne er af den opfattelse, at domme for våbensmugleri set i forhold til andre straffelovsovertrædelser bør være udtryk for en sådan strengthed, at respekten for beslutninger i FNs sikkerhedsråd ikke undergraves og ikke medvirker til i udlandet at skabe tvivl om Danmarks vilje til at gøre det klart for »dødens købmænd«, at det ikke skal kunne betale sig at overtræde FNs våbenembargo, men at der tværtimod er tale om en overordentlig alvorlig forbrydelse set i forhold til mange andre straffelovsovertrædelser.«

Den betragtning kunne jo med ganske få ændringer i teksten bruges i forbindelse med adskillige andre forbrydelser, som vi så kunne tage fat på i den danske straffelov. Jeg nævner narko f.eks. Det er også gjort til genstand for adskillige internationale vedtagelser, også i FN, så jeg er meget spændt på at høre, hvordan ordføreren for forslagsstillerne, hr. Hans Hækkerup, vil gøre rede for denne sammenhæng, hvis der er nogen, i socialdemokratiets retspolitiske holdning.

Fra venstres side kan vi ikke støtte lovforslaget.

Leif Hermann (SF):

I SF synes vi, at det er et overordentlig sympatisk lovforslag, socialdemokratiet har fremsat, og det fremgår af bemærkningerne, at begrundelsen er den seneste tids opdagelser af våbensmugling i strid med De Forenede Nationers vedtagelser.

Vi har i disse sager lært nogle lidt eksotiske navne at kende, f.eks. »Tine Maru« og »Hanne Trigon«, navne, som vi ikke er vant til at omgås til daglig, fordi en del af os jo ikke færdes i de kredse, der driver den slags lyssky virksomhed.

Man må nok sige, at der hidtil er taget med fløjlshandsker på disse »dødens købmænd«, og det gælder vel såvel i efterforsknings- som i domfældelsessituationerne. Det er ikke sandsynligt at tro, at det kun drejer sig om to tilfælde. Det skulle være ejendommeligt – med de penge, der er at tjene – om der ikke foregik langt mere af den art, end vi hidtil har set.

Som jeg var inde på, falder tanken meget nemt på Trigonaffæren, der som bekendt ikke blev opklaret af politiet, men af Danmarks Radio. Sagen om »Tine Maru«, der i øvrigt afslørede et noget ukærligt skæbnefællelesskab i de kredse, blev vel også hjulpet på vej igen af Danmarks Radio. Måske bør man overveje, om anmeldelser for overtrædelse af våbenembargoer i fremtiden skal indgives til radiatoradet!

Vi kan som sagt støtte lovforslaget fuldt ud, og for vores skyld kunne man såmænd godt have skærpet tonen væsentligt og eksempelvis indført en obligatorisk konfiskationsbestemmelse i sådanne sager, men det kan vi overveje i udvalget, og tilsvarende burde man måske nok også overveje at indføre en regel om et øget minimum, f.eks. svarende til den indvundne fortjeneste. Lægger man så konfiskationen oveni, tror jeg nok, at en sådan straf i hvert fald vil være i stand til at afsvale de lidt mere frygtsomme af købmændene på dette uhyggelige marked.

Jeg forstår ikke helt justitsministeren, når han siger, at vi ikke kan forøge strafferammer begrundet i etiske eller moralske holdninger. Vi kan naturligvis gøre det, at vi begrundet det med, at praksis er utilfredsstillende på området. Men én ting er helt givet: højesteret kan ikke idømme højere straf end 3 års fængsel i den foreliggende sag, og hvis der nu er nogle af os, der mener, at det er så alvorlig en forbrydelse, at den burde kunne